

ת"פ 2093/04/19 - מדינת ישראל נגד ניר מזר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 2093-04-19 מדינת ישראל נ' מזר

לפני כבוד השופט רועי פרי
המאשימה מדינת ישראל
באמצעות תביעות תל אביב
ע"י עו"ד אור הדאיה
נגד
הנאשם ניר מזר
באמצעות ב"כ עו"ד רובי גלבוע
ועו"ד רועי חמו

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של **תקיפה הגורמת חבלה ממש**, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ו**חבלה חמורה**, לפי סעיף 333 לחוק.

2. למקרא עובדות כתב האישום עולה כי ביום 25.3.19, לפנות בוקר, התקשר הנאשם למתלונן, לו הכרות מוקדמת עמו, וקבע עמו פגישה לשם עישון סיגריה. השניים נפגשו ברחוב כצלנסון בבת ים, כאשר המתלונן הגיע עם חבר נוסף למקום. באותן נסיבות החל הנאשם לצעוק לעבר המתלונן: **"יא בן זונה אתה זיינת את אחותי"** ותקף אותו במכות אגרוף בפניו. כתוצאה מהתקיפה נפל המתלונן ארצה והנאשם התיישב על חזהו של המתלונן והמשיך להכותו. המתלונן ניסה להגן על פניו וחברו ניסה להזיז את הנאשם מהמתלונן בכך שמשיך בחולצתו על מנת שיפסיק להכותו. הנאשם לא חדל ממעשיו והמשיך להכות את המתלונן במכות אגרוף בפניו. בהמשך, חדל הנאשם מתקיפת המתלונן ושאל שוב את המתלונן **"זיינת את אחותי?"**, המתלונן השיב בשלילה והנאשם אמר **"שלא אגלה שזיינת את אחותי"** ועזב את המקום.

המתלונן פונה באמצעות אמבולנס לבית חולים "וולפסון", נזקק לטיפול רפואי ואיבד את הכרתו במהלך שהותו בחדר המיון. במעשיו, גרם הנאשם למתלונן חבלה חמורה בדמות שבר באף עם המטומה פרהנזלית וכן חבלות נוספות באזור העיניים, המטומה פרהאורביטלית עם דימום תת לחמית, נפיחות והמטומות במצח ונפיחות בשפתיים.

3. לא נקשר הסדר עונשי בין הצדדים והנאשם נשלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן וחוו"ד מטעם הממונה על עבודות השירות.

4. **התובע המלומד**, עמד על נסיבות ביצוע העבירות, הפנה לתיעוד הרפואי (1/ת) ולצילום החבלות (2/ת). הפנה לכך כי הנאשם זימן את המתלונן למקום. לעובדה כי חרף הגעת המתלונן למקום עם חברו - הדבר לא הרתיע את הנאשם מלתקוף את המתלונן, על אף שהחבר ניסה להזיזו מהמתלונן. הפנה לחבלות ולשבר באפו של המתלונן, לערכים המוגנים ועתר למתחם עונשי הולם שנע בין 12-24 חודשי מאסר לריצוי בפועל תוך הפניה לפסיקה. הפנה לתסקירי שירות המבחן ועתר למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם לצד השתת מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

5. **הסנגור המלומד**, עשה ככל הניתן לטובת מרשו תוך שלימד עליו סנגוריה רהוטה. הסנגור אבחן את הפסיקה שהגישה התביעה לבין תיקנו וטען כי בשניים מפסקי הדין שהוגשו התנהלו הוכחות וכי הנסיבות בפסקי הדין שהוגשו היו מחמירות לצד שימוש בנשק קר או תקיפת אדם מבוגר. הסנגור הפנה לפסיקה, תוך שעמד על נסיבות ביצוע העבירות מושא תיקנו ועל רקע הדברים. קונפליקט בין שני אנשים שברקע משפחה דתית והפצת דברים שאינם נעימים על אחות הנאשם. הנאשם צעיר לימים בן 27, ללא עבר פלילי וללא תיקי מב"ד. אכן בתחילה התקשה הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן, עם זאת בהמשך אצר כוחותיו ונרתם לטיפול משמעותי, כולל גמילה ושינוי משמעותי שעבר. ההגנה עתרה למתחם שנע בין **ענישה הצופה פני עתיד למספר מצומצם של חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות**, תוך מיקומו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם ובתוך כך עתרה להשית עליו את הענישה המומלצת בתסקיר שירות המבחן - צו מבחן לצד צו של"צ. הסנגור עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם, כיום מאורס ועתיד להינשא לבחירת ליבו.

6. **הנאשם בדברו האחרון**, הביע חרטה על מעשיו והסביר כי עשה טעות חמורה, ציין כי מעוניין להתמסד עם בת זוגו וכיום עובד כמחסנאי ברשת הום סנטר.

דין והכרעה

7. על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, אשר מכוון ליצירת יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

על בית המשפט, בקביעת מתחם העונש ההולם, להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, הערך המוגן שבבסיס העבירה ומידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוהגת.

8. נסיבות ביצוע העבירות מושא תיקנו מלמדות על תקיפה חמורה, תכנון מוקדם ועשיית דין עצמי על רקע ניסיון הגנה על כבוד המשפחה או כבודה של אחות הנאשם. יש להוקיע מעשים מסוג דא מכל וכל.

כל חטאו של המתלונן היה שיצא מביתו לצורך מפגש תמים עם מכרו, הנאשם. הנאשם הזמין את המתלונן למפגש באמתלה שמעוניין לעשן עמו סיגריה, בעודו מתכנן לתקוף אותו. הנאשם ניגש אל המתלונן, צעק לעברו טענות לגבי קיום יחסים עם אחותו, ומבלי להמתין לתשובה או תגובה תקף את המתלונן במכות אגרופ פניו והכל לעיני חברו של המתלונן וברחובה של עיר. המדובר בפרץ אלימות בלתי נשלט. גם עת המתלונן נפל ארצה המשיך הנאשם במעשיו, התיישב על חזהו של המתלונן והמשיך להכותו. העובדה כי המתלונן ניסה להגן על פניו וחברו ניסה להזיז את הנאשם מהמקום לא הפסיקו את מעשי התקיפה והנאשם שב והיכה את המתלונן במכות

אגרוף בפניו. למתלונן נגרמה חבלה חמורה בדמות שבר באפו והמטומות נוספות באזור העיניים, המצח והשפתיים. נזקק לטיפול רפואי בביה"ח ואף איבד הכרתו בחדר המיון - ראו **ת/1, ת/2**.

9. המדובר בפרץ אלימות כלפי המתלונן שהוביל לנזק קונקרטי חמור, כדי שבר באפו לצד נזק פוטנציאלי.

10. עבירות התקיפה ובתוך כך עבירות התקיפה הגורמות חבלה של ממש וחבלה חמורה, טומנות בחובן הגנה על ערכים מוגנים של שלמות הגוף והנפש ובתוך כך האוטונומיה של האדם שיוכל להלך באופן חופשי בכל מקום בארצנו ולבלות בה, זאת מבלי שיותקף או יפגע. בשולי הדברים יש להעיר כי בכתב האישום המתוקן יש מעין כפל עבירות, שכן לנאשם יוחסו הן תקיפה הגורמת חבלה של ממש והן חבלה חמורה, יש להשקיף על הדברים כמעשי תקיפה אחד.

11. בית המשפט העליון שב וקבע כי יש להטיל ענישה הולמת על כל המעז להרים יד על זולתו, כאשר האלימות פשטה בחברתנו ונראה כי מכרסמת בה כל חלקה טובה.

יפים בעניין זה דבריו של כבוד השופט ג'ובראן מבית המשפט העליון במסגרת ע"פ **7878/09 מדינת ישראל נ' פלוני (3.8.10)**: **"האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חירות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי משפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. חברתנו הפכה להיות חברה אלימה ותרומתו של בית המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים ... שישקפו ערכים של תגמול והרתעה..."**.

כמו כן, בית המשפט העליון שב וקבע כי לא ניתן להשלים עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע - ע"פ **8991/10 יעקב מכבי נ' מדינת ישראל (27.10.11)**.

12. לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, עמדתי על נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים והפגיעה בהם, לצד החבלה שנגרמה ומדיניות הפסיקה הנוהגת והמגוונת כפי שהפנו ב"כ הצדדים, מצאתי לקבוע מתחם עונשי הולם **שנע בין 9 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית ופיצוי למתלונן**.

ראו בין היתר: רע"פ **8822/16 בן עזרי נ' מדינת ישראל (17.11.16)**; עפ"ג (ירושלים) **38039-04-15 רחמן נ' מדינת ישראל (10.12.15)**; ע"פ (מרכז) **47734-01-17 שרעבי נ' מדינת ישראל (16.5.17)** ת"פ (תל-אביב) **19548-11-16 מדינת ישראל נ' פלוני (26.3.18)**; ת"פ (תל-אביב) **14131-10-13 מדינת ישראל נ' מילשטיין (8.3.15)**; ת"פ (תל-אביב) **50940-08-17 מדינת ישראל נ' נזרי (31.5.20)**; ת"פ (ב"ש) **54281-11-19 מדינת ישראל נ' מלינובסקי (28.6.20)**; ת"פ (ק"ג) **4308-01-18 מדינת ישראל נ' פרלמוטר (22.12.19)**; ת"פ (ק"ג) **68542-12-18 מדינת ישראל נ' רויטברג (18.12.19)**; ת"פ (ק"ג) **26618-08-17 מדינת ישראל נ' מלסה (31.3.19)**; ת"פ (פ"ת) **55267-11-16 מדינת ישראל נ' וונדמאן (3.10.17)**; ת"פ (חיפה) **45523-03-16 מדינת ישראל נ' פרץ (29.11.18)**; ת"פ (מרכז) **24285-02-18 מדינת ישראל נ' פלוני (11.6.18)**; ת"פ (תל-אביב) **6631-05-14 מדינת ישראל נ' אבנר אבישר (12.9.18)**.

מיקומו של הנאשם בתוך המתחם

13. הנאשם, כיום בן 28, מאורס ועתיד להינשא בעת הקרובה לבחירת לבו. מתגורר בבית הוריו בבת-ים ועובד כיום כמחסנאי ברשת "הום סנטר". הודה בפתח משפטו, הביע חרטה, חסך בזמן שיפוטי ניכר, בזמנה של התביעה הכללית ובזמנם של עדי התביעה ובמיוחד חסך בהעדת המתלונן בתיק זה - נתון שיש ליתן לגביו משקל של ממש.

14. הנאשם נעדר כל עבר פלילי, ללא תיקי מב"ד, הנאשם שהה במעצר ממש 5 ימים ובתקופה לא מבוטלת בתנאים מגבילים, תוך ששמר על התנאים קלה כחמורה מבלי שנרשמו לחובתו הפרות כלשהן.

15. לתיק הוגשו ארבעה תסקירים מאת הגורם המקצועי הוא שירות המבחן אשר סקרו את נסיבות חייו של הנאשם ונסיבותיו המשפחתיות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם עלול לנהוג באופן אימפולסיבי במצבי לחץ ובמצבים בהם חווה פגיעה ועלבון כלפיו או כלפי בני משפחתו. השירות לא התרשם מדפוסי התנהגות אלימים מושרשים. הנאשם הודה במיוחס לו, הביע צער וחרטה על מעשיו. הנאשם הביע תחושת חוסר אונים והשפלה שחווה לצד מחויבות להגן על כבודו של אחותו.

הנאשם הדגיש כי התנהגותו זו חריגה בחייו וכי אינו נוטה להתנהג באלימות בעת מצבי לחץ ומשבר.

בתחילה גילה הנאשם קושי לשותף פעולה עם שירות המבחן ולא התייצב לכלל בדיקות השתן אליהן הוזמן ואחת הבדיקות אף העידה על שרידי סם מסוג קנביס.

בהמשך שולב הנאשם בחודש דצמבר 2019 ביחידה להתמכרויות בבת ים ושירות המבחן ביקש דחייה נוספת של הדיון לצורך המשך מעקב אחר צרכיו הטיפוליים של הנאשם.

בחודש מרץ 2020 לאור הקשיים שעלו בשיתוף הפעולה בין הנאשם ליחידה להתמכרויות, כאשר הנאשם התקשה להתחבר לקשר בין שימוש בקנביס לבין קשייו בויסות עצמי הושהה הטיפול. במהלך משבר הקורונה ביקש הנאשם לחדש את הטיפול בשלהי חודש מאי 2020 והמטפל החליט לאפשר לנאשם הזדמנות נוספת להשתלב בטיפול.

מתסקירו העדכני של שירות המבחן עולה כי הנאשם המשיך את הקשר הטיפולי הפרטני ביחידה להתמכרויות בבבת ים ואף סיים טיפול באשפוזית אליה הופנה. במהלך חודש יוני 2020 השתלב הנאשם באשפוזית קהילת מלכישוע ומאז הגיע פעם אחת למסירת בדיקת שתן אשר נמצאה נקיה משרידי סם. הנאשם מתמיד להגיע לטיפול הפרטני ביחידה להתמכרויות ובעת הזו הטיפול ממוקד בבניית הזהות האישית כמו גם עבודה על דפוסים בעייתיים הקשורים בקשייו לתפקד באופן יציב במישורי חייו השונים.

שירות המבחן ער לקושי שעלה בשיתוף הפעולה של הנאשם במסירת בדיקות השתן, עם זאת מצוין מספר גורמי סיכוי לשיקום, לרבות העובדה כי הנאשם כיום מחויב לעבודתו, משתף פעולה עם היחידה להתמכרויות, קיימת מערכת תמיכה משמעותית בחייו, עברו הנקי והעובדה כי ההליך הציב עבורו גבול והרתעה. השירות ממליץ לבכר את הפן השיקומי

בתיק זה ולהשית על הנאשם צו מבחן למשך שנה לצד צו של"צ בהיקף של 250 שעות.

16. אכן, האינטרס הנוגע לשיקומו של הנאשם אינו מהווה אינטרס שלו בלבד, אלא משרת גם את החברה בכללותה. יחד עם זאת, אינטרס זה מהווה **שיקול אחד** מבין מכלול השיקולים העומדים בפני בית המשפט בבואו לגזור את עונשו של הנאשם - ראו והשוו רע"פ 1787/15 **עמר נ' מדינת ישראל (24/03/15)**.

בהינתן כך, ולאחר ששמעתי טיעוני הצדדים כאשר אני ער לגילו הצעיר של הנאשם ולטיעוני ההגנה, כמו גם לאמור בתסקירו העדכני של שירות המבחן - לא מצאתי כי תיק זה מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם אליבא דסעיף 40 לחוק העונשין.

נסיבות ביצוע העבירות חמורות, כפי שצינתי ולא התרשמתי כי המדובר בטיפול כה משמעותי שבגיני יסטה בית המשפט ממתחם העונש ההולם, שכאמור שיקול זה הינו אך שיקול אחד בין מכלול שיקולי הענישה. סבורני כי פרץ אלימת שכזה בו נהג הנאשם עת היכה את המתלונן באגרופים בפניו וגרם לו לחבלה חמורה של שבירת אפו - אינם יכולים לדור עם ענישה של צו של"צ.

17. לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים, עמדתי על כלל הטעמים הצריכים לרבות הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, גילו הצעיר יחסית של הנאשם, עברו הנקי, סיכויי השיקום ושילובו ביחידה להתמכרויות, יציבותו התעסוקתית, לצד הבעת חרטה וחסכון בזמן שיפוטי ניכר, ללא שנפתחו כנגדו תיקים חדשים והתקופה הארוכה בה שהה הנאשם בתנאים מגבילים לאחר שחרורו מהמעצר - מצאתי, לא בלי התלבטות, למקם את הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם שקבעתי בתיק זה, וזאת מבלי להקל ראש בחומרת המעשים ובנזק שנגרם למתלונן.

18. **אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

1. מאסר לתקופה של **9 חודשים שירוצו בדרך של עבודות שירות**, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם: 25.3.19-29.3.19.

הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 5.4.21 עד השעה 08:30, כשהוא מצויד בתעודת זהות, במפקד שב"ס, מחוז המרכז, יחידת עבודות השירות רמלה.

אני מזהיר את הנאשם כי אי מילוי עבודות השירות עלול להוביל להפסקתן וריצוי יתרת התקופה מאחורי סורג ובריה.

2. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום והתנאי שהנאשם לא יעבור בתקופה זו כל עבירת אלימות או איומים.

3. פיצוי למתלונן בסך של 5000 ₪, שיופקדו עד ליום 6.4.21 בקופת בית המשפט.

התביעה תגיש למזכירות פרטי המתלונן בתוך 7 ימים מהיום, על גבי טופס כנדרש.

4. צו מבחן למשך שנה מהיום כהמלצת שירות המבחן.

אני מזהיר את הנאשם כי אי עמידה בצו המבחן עלול להוביל להפקעתו וחזרתו לאולם בית המשפט תוך גזירת ענישה חלופית ונוספת.

צו כללי למוצגים - המוצגים, ככל שישנם בתיק זה, יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרה מוסמך.

ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיקים קשורים - מ"י/מ"ת- הפיצוי יקוזז מההפקדה, בהסכמת ההגנה באולם, וככל שתיוותר יתרה תושב לנאשם או למי מטעמו, בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ה שבט תשפ"א, 07 פברואר 2021, במעמד הצדדים.